

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

GREUGES VEÏNALS

Feia molt temps que no hi havia una bona polèmica entre les comarques d'aquí. Sembla que en tindrem una per entretenir-nos almenys fins Nadal. Tot i que temo que no anirà gaire més enllà, malgrat les ganes d'alguns de furgar en aquestes diatribes. Tot va començar quan la setmana passada en Santi Vila, el dinàmic conseller en funcions d'Obres de la Generalitat va activar-la amb l'anunci de la construcció el 2017 d'una autovia des de Berga fins a Cercs. Segons ell, ho tenim molt a prop. A més, va presentar (per segona vegada) el sistema anomenat New Jersey per a la continuació fins a la boca sud del túnel del Cadí, consistent en un carril central reversible segons la intensitat del trànsit del dia. És el

que algú ha anomenat l'autovia «pija» per arribar a la Cerdanya. Hem de marcar amb retolador vermell al calendari aquest data prevista per a l'inici de les obres per si fos -com altres vegades- un anunci incomplert. En poc més d'un any i abans de dos ho sabrem. Els entebancs que podran tornar-se excuses polítiques si és necessari estaran sempre disponibles en aquests temps: les retallades, les restriccions financeres de Madrid, el retard en la constitució d'un nou govern, les enèsimes eleccions o alguna altra que es podrà rescatar del catàleg habitual. Tenim als berguedans, teòricament beneficiats per aquesta obra, escoltant els laments des del Bages perquè es prioritzaran els trams de l'alt Berguedà respecte del de la C-55 entre Manresa i Abrera.

Entre els potser afortunats i els reiteradament oblidats s'ha de considerar que de moment només hem assistit a un acte de política tradicional. La de «tota la vida». Aquella en què s'anuncien unes obres que els periodistes han de relatar amb una entrada tipus «podrien començar» perquè el conseller no s'ha compromès més enllà dels condicionals previs a cada afirmació. I a més, aquesta vegada es presenta una gran obra per al territori -reitero, en condicional- a la meitat d'una campanya electoral. Però aquestes accions ja no fan efecte entre els votants. Ara es necessiten emocions molt més fortes a les televisions com dialogar amb un parell de formigues o cuinar uns musclos. I ens caldran 140 milions d'euros per fer realitat aquesta porció d'au-

tovia que s'ha anunciat en diferents formes i administracions de tots colors diverses vegades, com a mínim, des dels temps dels tripartits. Repassin les hemeroteques i comprovarem el que dic que no puc escriure per falta d'espai i per no avorrir. A aquests quasi 22 milions d'euros per quilòmetre només per arribar a Cercs, caldrà afegir-hi una quantitat similar per allargar-la fins a Bagà nord. De moment, el que podem considerar com una simple declaració formal d'intencions, ha posat encara més al centre de la queixa el tap de la carretera del sud del Bages. La frontissa sempre grinyola quan s'obre la porta de les infraestructures a la Catalunya de l'interior. La declaració del conseller fa més evident el greuge de Manresa cap avall, sense oblidar que ens perjudica a tots d'Abrera cap amunt. Ara s'hi està fent una actuació que sembla millorar al-

guns aspectes de seguretat però que empitjora el flux de trànsit i està creant uns embussos memorables d'estudiants, viatjants i camioners. A Cercs, de vegades mor gent a la carretera. No hi ha altre lloc per passar. A Sant Vicenç i rodalia mor gent massa sovint. Allà una vida pot valer el preu d'un peatge cap a Terrassa. Més enllà de l'afront entre locals, la C-55 després de Manresa continuarà sent un desastre per anys i la suposada millora de la via d'accés més directe de Barcelona als prats ceretans també provocarà embussos memorables en arribar al Cadí. A partir d'allà tot seguirà serpentejant cap a la França del sud que vota més del compte el Front Nacional i vol tancar-se encara més que les carreteres que porten al Pimorent els dies de nevades. Tolosa de Llenguadoc segueix molt lluny.

ERC MANRESA, ESTEM A PUNT

TRIBUNA

Ramon Fontdevila i Subirana
PRESIDENT D'ERC-MANRESA

Ara fa pocs dies, l'alcalde de Manresa va presentar el Pla de Ciutat 2015-2019, elaborat conjuntament amb el grup municipal d'ERC, en compliment d'un dels punts de l'Acord d'investidura i governabilitat signat l'11 de juny. En el mateix acte, Junyent, Estefanell i Llobet feien balanç del treball entre les dues forces polítiques, i en destacaven la voluntat d'apro-

fundir en polítiques socials i per a la igualtat, en la participació ciutadana i la transparència, en promoció econòmica i foment de l'ocupació, en l'impuls al centre històric, la millora de l'espai urbà i la mobilitat i, encara, la de fer entre tots una ciutat més sostenible. Es tancava així un període d'assaig i reconeixement entre el treball d'ERC i CDC, fonamentat en 24 punts que havíem pactat públicament a l'estiu. I tal com ens vam comprometre aleshores, si aconseguíem que aquest projecte es reflectís al pressupost 2016, ens plantejaríem també d'incorporar-nos al govern de la ciutat. Per això, aquest novembre, després d'avaluar l'evolució dels d'acords, l'executiva i el grup municipal d'ERC vam acordar que podríem fer costat a l'equip convergent. La decisió no era senzilla, encara menys quan fa sis mesos havíem evitat una entrada precipitada,

que hagués nascut plena de desconfiança per ambdues parts. Ben al contrari, durant aquest temps hem anat treballant plegats en reunions setmanals, compartint criteris, discutint mesures i acostant propostes, tal com reflecteix l'esborrany de pressupostos per al 2016. A ERC sempre ens hem sentit compromesos amb la ciutat, encara més ara, amb un equip de set regidores i regidors. Per aquest motiu entenem que ha arribat el moment de fer nous passos, malgrat un escenari encara restrictiu. No pas per falcar l'estabilitat del govern municipal molt *minoritzat* ni, encara menys, amb una voluntat ornamental. Ens arromanguem com el que més i hem ofert la nostra incorporació des del coneixement i la generositat, participant a totes les àrees i proposant responsabilitats creuades entre CDC i ERC en cadascuna d'elles. Un sol govern. Perquè l'objectiu no

pot ser el de controlar àmbits municipals a favor d'uns o altres sinó el d'avançar plegats en tots aquells objectius i estratègies que ja hem acordat, aprofitant les inclinacions i capacitats de cadascú, sintetitzant programes. I això és més que sumar coneixement i oportunitats: això multiplica les possibilitats d'avançar en la transformació de Manresa. Deixem enrere més de tres dècades de distanciament i recel. Però els resultats, des d'aquest estiu, avalaven l'entesa, per molt difícil que semblés a cop d'ull. Manresa s'ho val, com s'ho val el moment apassionant que el país viu. I doncs, l'acord que remodelarà el cartipàs té bones perspectives i estem segurs que, després de pactar els pressupostos, el proper mes de gener pot ser ja una realitat. Al capdavant, doncs, només voldria expressar, en nom d'Esquerra, que hi sabrem ser amb generositat, i disposats al major esforç possible si la nostra oferta rep la confiança i la complicitat esperada. Perquè estem a punt, i en tenim ganes.

Cartes

Les cartes han de ser mecanografiades, portar nom i cognoms de l'autor, signatura, adreça, telèfon i fotocòpia del DNI. No es poden signar amb pseudònim o inicials. Regió7 publica totes les cartes que rep, però l'espai és limitat i no sempre és possible publicar-les en un termini breu. Els textos de menys de 20 línies tenen preferència i els més llargs poden ser resumits. S'exclouen les cartes injurioses.

LES CARTES ES PODEN ENVIAR PREFERENTMENT PER CORREU ELECTRÒNIC, A L'ADREÇA cartesdirector@regio7.cat

Coses dels anys 50

LLUÍS SOLDEVILA MOMINÓ. MANRESA

■ L'any 1952 hi hagué a Barcelona el Congrés Eucarístic Internacional; es diu que fou el primer esdeveniment amb relleu internacional després de la guerra. El diumenge de Pentecosta d'aquell any, el dia 1 del mes de juny, hi hagué la cloenda del congrés. Govern i sindicat van acordar una paga extraordinària de set dies per a Barcelona i província a pagar abans del 27 de maig, com també un dia festiu sense obligació de recuperar.

Acabada la magna processó per la Diagonal, al captard amb la custòdia de Toledo,

una gernació de gent arreu (pels passadissos subterranis de la plaça de Catalunya corrent amunt i avall, molts capellans, llavors els d'aquí tots en sotana i amb el roquet que havien portat a la processó enrotllat al braç, entre ells, el jesuïta Lluís Artigas Sirvent, de bon record a Manresa pel trienni de rector de la Cova. Enmig de tanta gent, aquest comentari es va sentir: «Quants capellans! Tants que en van matar i encara els que han quedat!».

Uns dies després el diari francès L'Humanité, òrgan del partit comunista, titulava «El que ha estat el congrés de Barcelona». Hi havia tres fotos, una amb una llarga filera, tot només clergues; l'altra, tots només eren xicots del Frente de Juventudes, amb uniforme falangista i vinguts de totes les províncies; i la darrera deia «Franco en el seu poble», i

s'hi veia el general en distesa conversa enmig de bisbes.

Atemptat terrorista a París

NÚRIA PUJOL VILÀ I PAULA SUÑER ESTRADA. PUIG-REIG

■ Protestem contra l'atac terrorista, ja que no trobem normal que al segle XXI hi hagi aquest tipus de gent, amb la mentalitat tan cruel.

Creiem que és horrorós matar més de 120 persones i ferir-ne desenes més que no tenen res a veure, persones innocents sopant a les terrasses, víctimes que anaven a pas-

sar-s'ho bé, veïns aterrits, espectadors que només anaven a veure el partit de futbol, jovent que estava de festa...

Pensem que els terroristes no tenen consciència del mal que estaven provocant ni el mal que han aconseguit fer passar als seus familiars. La seva religió esmenta que s'ha de ser fidel a Déu, però en cap moment diu que s'ha de provocar aquestes catàstrofes per ser molt més bon musulmà ni per anar al Paradís.

Malgrat tot, també volem agrair a tota la gent que s'ha presentat voluntària per regalar abraçades i donar suport als familiars de les víctimes i als ciutadans.

En conclusió, pensem que això que han fet és inhumà i donem el nostre suport als familiars de les víctimes.